

Kjøbstæder i Gaanden, og med den høitærede For-
mands Tillæbelse skal jeg tillade mig at oplæse
nogle enkelte Umier. § 44 i den paagjældende
Politivedtægt lyder saaledes: „I offentlige Be-
varningsstæder maa der ikke til Børn udfjantes
stærke eller berusende Drikke. Ei heller maa be-
rusende Drikke udfjantes eller udleveres til Per-
soner, der alt ere fjendelig berusede, eller til
nogen Person, om hvem Politimesteren har meddelt
Bærtten, at det ifølge en over den paagjældende
Person afgiven Lægeerklæring maa paa Grund af
hans Drikkældighed anses som farligt at lade ham
have ubundet Adgang til Nydelsen af berusende
Drikke“. Det ærede Medlem for Weile Amts
3die Valgtreds vil se, at den nu bestaaende
Lovgivning har fuldstændig Ret til at gjen-
nemføre de Foranstaltninger i denne Retning, som
det ærede Medlem savnede. I § 43 staar
der — hvad der forøvrigt er meget almindelig
i Politivedtægter, at de, der paa et
offentligt Bevarningssted gjøre sig skyldige i
voldsom eller fjærende Adfærd, hvorved andre
Gjæster, Bærtten eller Naboerne blive forstyrrede,
ere Straf underkastede. Naar den Slags Ting
saffattes i en Politivedtægt og gennemføres paa
en passende, for Alle lige Maade, vil der være
Meget at udrette efter den nugjældende Lov-
givning. Nu siger man, at det er meget magt-
paaliggende og paatrængende at gjøre Noget imod
den overhaandtagende Drikkældighed her i Landet.
Jeg har endnu ikke set noget statistisk Materiale,
der har overbevist mig om, at den Paastand er
rigtig, at Drikkældighed her i Landet er i Stig-
ning. (En Stemme: Jo i Kjøbstæderne!)
Nei, hverken i Kjøbstæderne eller paa Landet.
Jeg rofer ikke Tilstanden; den burde være meget
bedre; men jeg tror, at man nedfætter sit eget
Folk og sit eget Land ved at fremsætte disse
Paastande, uden at man beviser dem. Jeg
er overbevist om, at vi Eldre, der for en
Mennekkaalder siden have kunnet færdes omkring
baade i Byerne og paa Landet og overvære
Sammenkomster af forskjellig Art, have med Glæde
været Vidne til den umaadelige Forbedring, der
i denne Henseende almindelig karakteriserer vor
Befolkning. De sidste 30 Aar have i saa Henseende
medført overordentlige Fremfærd; saa at
man nu med Fornøjelse kan være tilstede fra
Ende til anden ved Silber og Sammenkomster,
hvor man erindrer, at det tidligere ikke har
kunnet gaa af uden Drikkeri og Slagsmaal
næsten fra Først til Sidst. Jeg tror, Enhver vil
kunne bevidne, at dette er rigtigt, og det, der
virker mere end at benytte en reaktioner Tid til
at gennemføre reaktionære Bestemmelser efter en
siebliffelig Opblusning, er, at Civilisationen, Op-
dragelsen hos et Folk mere og mere fører med
sig, at man jager den Slags Ting paa Flugt.
De sidste 30 Aar have medført væsentlige Frem-
færd i denne Henseende, og det ikke blot paa

Landet, men ogsaa i Byerne — man kan leve i
en By, selv en By med mange Bærtshuse, Aar
ud og Aar ind og næsten aldrig være Vidne til
nogen Skandale, Optøier eller Forstyrrelser —
jeg taler her af personlig Erfaring — saa For-
holdet er ikke saa græseligt, som det siges at
være. Som sagt, jeg indrømmer, at det fortjener
at blive meget bedre; men dersom de Herrer tro,
at der udrettes store Ting ved at træffe Lvangs-
foranstaltninger i saa Henseende, tror jeg, at de
tage fejl. Det kunde ogsaa komme til at gjælde
her, at forbuden Frugt smager bedst, og at jo
mere man sætter Bolværk mod Dette eller Sint,
desto mere Lyst vil man faae til ligesom at
trods; men jo bedre moraliske Midler man bruger
derimod, naturligvis moraliske Midler, der ere
virkosomme, desto dybere gaar ogsaa Grund-
forbedringen, efterhaanden som den skrider frem.
Dette vil jeg sige ligeoverfor den stadige
Naaben i vor Tid paa, at det er Politi og Lov,
der skulle hjælpe os imod saadanne moraliske
Samfundsonder.

Indenrigsministeren (Seel): De sidste
Utringer af den ærede Taler give mig dog An-
ledning til et Par Bemærkninger. Det er ikke
uden Tilfredsstillelse, at man hører den Willighed
og Retferdighed, det ærede Medlem viser, og den
Sympathi, han udtaler overfor en Del af Befolkning-
en, thi det er kun en vis Del af den, som det gjælder.
Jeg vilde ønske, at Noget af den milde Dom, som
det ærede Medlem her sælber, Noget af den Tillid,
han viser den moraliske Udvikling hos Befolkningen,
og de gode Instinkter, som ligge i den, ogsaa
maatte blive andre Sider af Befolkningen til Del,
hvor han er tilbøjelig til at forudsette slette Hen-
sigter. Overfor det ærede Medlems Udtalelser om,
hvad jeg skulde have sagt om Lovens Hensigt og
Følger, skal jeg dog fremhæve, at jeg mente der-
med paa ingen Maade, at det var Forslagsstillerens
Hensigt at erhverve for Kommunalbestyrelserne en
større Myndighed, som de vilde udøve paa en
tilfældig og mindre hensigtsmæssig Maade. Denne
Tanke har jeg ikke havt, og naar jeg talte om
Hensigten med Loven, var det ikke blot Forslags-
stillerens Hensigter, men de ere støttede næsten af
alle Landets Kommunalbestyrelser med en meget
indtrængende Begjæring om, at saadanne For-
anstaltninger maatte blive trufne, og jeg er over-
bevist om, at det heller ikke har været Tanken og
Meningen hos disse Kommunalbestyrelser, altsaa
dem, der egentlig støtte Loven, at ville erhverve
en Myndighed, som de efter eget Behag kunne
anvende, som de fandt for godt. Jeg vilde ønske,
at det ærede Medlem ogsaa vilde være overbevist
derom, ligesaa vel som han er overbevist om, at
det danske Folk i det Hele er godt situeret i den
Henseende, her omtales. Det ærede Medlem har
fuldkommen Ret i en vis Henseende, at man blandt
Bondestanden eller Folket, hvad man nu vil kalde